

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden, wydanym dnia 26 listopada 2004 r., w sprawie Smits-Koolhoven przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-495/04)

(2005/C 31/23)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 1 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden, wydanym w dniu 26 listopada 2004 r., w sprawie Smits-Koolhoven przeciwko Staatssecretaris van Financiën.

Hoge Raad der Nederlanden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Czy papierosy ziołowe takiego gatunku, o który chodzi w niniejszej sprawie, co do których pewne jest, że nie zawierają substancji leczniczych, ale są sprzedawane za pozwoleniem Keuringsraad Openlijke Aanprijzing Geneesmiddelen / Keuringsraad Aanprijzing Gezondheidsproducten ze wzmianką „lecznicze papierosy ziołowe” jako środek pomocniczy dla osób chcących rzucić palenie, mieszczą się w zakresie wyłączenia, które art. 7 ust. 2 dyrektywy Rady 95/59/WE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych przewiduje dla produktów, które mają funkcję wyłącznie leczniczą?

⁽¹⁾ Dz.U. L 291 z 6.12.1995, str. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem College van Beroep voor het Bedrijfsleven te 's-Gravenhage, wydanym w dniu 26 listopada 2004 r. w sprawie J. Slob przeciwko Productschap Zuivel

(Sprawa C-496/04)

(2005/C 31/24)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 1 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem College van Beroep voor het Bedrijfsleven te 's-Gravenhage, wydanym w dniu 26 listopada 2004 r. w sprawie J. Slob przeciwko Productschap Zuivel.

College van Beroep voor het Bedrijfsleven te 's-Gravenhage zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- Czy wykładni art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze i ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 536/93⁽¹⁾ z dnia 9 marca 1993 r. ustalającego szczegółowe zasady stosowania opłaty dodatkowej w sektorze mleka i przetworów mlecznych, należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten przyznaje Państwu Członkowskiemu możliwość przyjęcia regulacji nakładającej na producentów mleka, mających siedzibę na ich terytorium, obowiązki księgowe wykraczające poza zakres obowiązków wynikających z art. 7 ust. 1 lit. f) tego rozporządzenia?
- W przypadku odpowiedzi pozytywnej na pierwsze pytanie, czy w przypadku przepisu, na mocy którego producent jest zobowiązany do wykazywania w swojej księgowości ilości wyprodukowanego masła i jego wykorzystania, nawet jeżeli masło zostanie zniszczone lub przeznaczone na paszę, należy przyjąć, że pozostaje to w zakresie uznania pozostawionego Państwu Członkowskiemu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 57, str. 12.

Skarga wniesiona dnia 1 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-497/04)

(2005/C 31/25)

(Język postępowania: grecki)

Dnia 1 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Enrica Traversa, radcę prawnego Służby Prawnej Komisji i Georgesa Zavvosa, członka Służby Prawnej Komisji przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy dyrektywy 2002/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 marca 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 73/239/EWG w sprawie marginesu wypłacalności wymaganego od zakładów oferujących ubezpieczenia inne niż ubezpieczenia na życie,⁽¹⁾ poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tej dyrektywy, a w każdy bądź razie poprzez brak niezwłocznego poinformowania Komisji o przyjęciu takich przepisów.
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął dnia 20 września 2003 r.

(¹) Dz.U. L 77 z 20.3.2002, str. 17.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-498/04)

(2005/C 31/26)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 1 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez radcę prawnego Enrico Traversę i Georgiosa Zavvosa, członka Służby Prawnej, przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Republika Grecka nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie (¹), która uchyla i zastępuje zgodnie z jej art. 72 dyrektywę 2002/12/CE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 marca 2002 r. zmieniającą dyrektywę 79/267/EWG w zakresie przepisów dotyczących wymogu marginesu wypłacalności zakładów ubezpieczeń na życie, a w każdym razie nie informując Komisji o tych przepisach, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do wprowadzenia w życie dyrektywy upłynął w dniu 20 września 2003 r.

(¹) Dz.U. L 345 z dnia 19 grudnia 2002 r., str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Landesarbeitsgericht w Düsseldorfie, wydanym dnia 8 października 2004 r., w sprawie Hans Werhof przeciwko Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG

(Sprawa C-499/04)

(2005/C 31/27)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 2 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Landesarbeitsgericht w Düsseldorfie, wydanym w dniu 8 października 2004 r. w sprawie Hans Werhof przeciwko Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG.

Landesarbeitsgericht w Düsseldorfie zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy, jeżeli nie będący stroną układu zbiorowego przejmujący zakład jest związany porozumieniem zbywającego - będącego stroną układu zbiorowego - i pracownika, w myśl którego, każdorazowe układy zbiorowe dotyczące wynagrodzeń, które obowiązują zbywającego, należy stosować w sposób taki, że stosowany jest układ zbiorowy dotyczący wynagrodzeń ważny w chwili przejścia, a nie układy zbiorowe dotyczące wynagrodzeń, które weszły w życie później, to jest to zgodne z art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady nr 98/50/WE (¹) z dnia 29 czerwca 1998 r. zmieniającej dyrektywę 77/187/EWG w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowników w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów?
- 2) W przypadku udzielenia przez Trybunał odpowiedzi przeczącej:

czy, jeżeli nie będący stroną układu zbiorowego przejmujący zakład jest związany układem zbiorowym dotyczącym wynagrodzeń, który wszedł w życie po przejściu tylko tak długo jak związany byłby tym układem zbywający zakład, to jest to zgodne z art. 3 ust. 1 dyrektywy nr 98/50/WE?

(¹) Dz.U. L 201, str. 88.